

**Товариство з обмеженою відповідальністю
«ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ
«АВАЛОН- КАПІТАЛ»**

**Примітки до фінансової звітності за період,
що закінчився « 31 » грудня 2016 р.**

1. Інформація про Товариство.

Повне найменування підприємства	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "АВАЛОН-КАПІТАЛ"
Скорочене найменування підприємства	ТОВ «ФК «АВАЛОН-КАПІТАЛ»
Організаційно-правова форма підприємства	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
Код ЄДРПОУ	40428579
Юридична адреса підприємства	01601, місто КИЇВ, ПЕЧЕРСЬКИЙ УЗВІЗ, будинок 5, КАБІНЕТ 109
Дата і номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб і ФОП	1 070 102 0000 062888 від 15.04.2016
Розмір зареєстрованого статутного капіталу, тис. грн.	7 170
Розмір сплаченого статутного капіталу, тис. грн.	7 170
Вид діяльності по КВЕД-2010	64.19 Інші види грошового посередництва; 64.91 Фінансовий лізинг; 64.92 Інші види кредитування; 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний);
Можливі користувачі фінансової звітності	засновники, банки, податкові, статистичні і інші уповноважені державні органи і інші суб'єкти, передбачені чинним законодавством
Форми ведення бухгалтерського обліку	Бухгалтерський облік здійснює за журнально-ордерною системою за допомогою програмного системного продукту 1С: Підприємство
Середня кількість працівників Товариства протягом звітного періоду	3
Керівник	НІКОЛАЄВ ВІКТОР АНАТОЛІЙОВИЧ
Головний бухгалтер	ЛАРІНА ОЛЕНА СТАНІСЛАВІВНА

2. Стислий виклад суттєвих облікових політик.

Основа підготовки. Основні положення облікової політики, використані при підготовці цієї фінансової звітності наведено нижче. Ці політики були застосовані до всіх періодів, що наведені в цій фінансовій звітності, якщо не вказано інше.

Презентація валюти. Всі суми в фінансовій звітності представлені в гривнях України («грн.»), якщо не вказано інше.

Основні принципи облікової політики

Принципи облікової політики використані для підготовки фінансової звітності, викладені нижче.

Операції з іноземною валютою

(а) Функціональна валюта та валюта представлення. Всі суб'єкти в фінансовому звіті Товариства вимірюються у валюті первинного економічного середовища, в якому суб'єкти господарювання здійснюють свою діяльність («функціональна валюта»). Національна валюта України, Українська гривня («UAH») є функціональною валютою для Товариства. Ця фінансова звітність представлено в тисячах гривень України, якщо не вказано інше, тому гривня також є і валютою представлення.

(б) Операції в іноземній валюті. Транзакції з валютою відмінною від функціональної валюти (іноземна валюта) здійснюються відповідно до курсу обміну, що встановлений на дату здійснення транзакції. Всі монетарні активи та зобов'язання в іноземній валюті перераховуються за обмінним курсом на відповідну дату звіту. Немонетарні статті вказані за історичною вартістю перераховуються за обмінним курсом, що діяв на дату визнання. Немонетарні статті вказані за справедливою вартістю та перераховані за обмінним курсом на дату коли відбулося останнє визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникають в результаті різниці обмінних курсів визнаються в звіті про сукупні прибутки та збитки.

Визнання доходу. Дохід (виручка) визнається в тій мірі, в якій існує ймовірність, що економічні вигоди будуть набуті Товариством і що виручка може бути достовірно оцінена, незалежно від того, коли здійснюється платіж. Виручка визнається за справедливою вартістю, як отримана або така, що підлягає отриманню, враховуючи, визначені договірні умови оплати та без урахування податків і мит. Товариство оцінює певні умови контрактів щодо доходів, щоб визначити в якості кого вона діє – в якості принципала або агента. Для визнання виручки мають бути дотримані наступні умови:

Продаж товарів. Виручка від проданих товарів визнається після того, як Товариство передає основні ризики та вигоди, пов'язані з процесом продажу; Товариство не приймає участь в контролі товарів, в ступені, яка зазвичай асоціюється з правом власності, і не контролює реалізовану продукцію; сума виручки може бути надійно оцінена; економічні вигоди, пов'язані з транзакціями є вірогідними або очікувані витрати, пов'язані з транзакціями, можуть бути надійно оцінені.

Надання послуг. Виручка від надання послуг визнається коли сума виручки може бути надійно оцінена; економічні вигоди від здійснення транзакції є вірогідними; існує надійне вимірювання стадії завершеності транзакції в балансі, і є надійне вимірювання витрат для проведення угоди і витрат для її завершення.

Процентний дохід. Для оцінки всіх фінансових інструментів за амортизаційною вартістю та процентних фінансових активах, класифікованих як призначених для продажу, процентні доходи чи

витрати визначені з використанням методу ефективної процентної ставки активу, яка є ставкою дисконтування очікуваних майбутніх грошових виплат або надходжень на очікуваний строк утримання фінансового інструменту або на більш короткий термін, при необхідності, до чистої балансової вартості фінансового активу або зобов'язання. Процентний дохід включається до складу фінансових доходів у звіті про сукупний дохід.

Податки

Поточний податок на прибуток. Поточні доходи податкових активів і зобов'язань на поточний період оцінюються за сумою, передбаченої до відшкодування від або до сплати податкових зобов'язань. Податкові ставки та податкове законодавство, що застосовуються для розрахунку даної суми є ті, які діють або по суті прийняті на звітну дату.

Поточний податок на прибуток, що відноситься до статей, визнаних безпосередньо в капіталі, визнається у складі капіталу, а не в звіті про прибутки і збитки. Керівництво Товариства періодично здійснює оцінку позицій, відображених у податкових деклараціях, щодо яких відповідне податкове законодавство може бути по-різному інтерпретоване, і за необхідності створює резерви.

Відстрочений податок. Відстрочений податок розраховується за методом балансових зобов'язань стосовно тимчасових різниць на звітну дату між податковою базою активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються для всіх тимчасових різниць, за винятком:

де відкладене податкове зобов'язання виникає в результаті первісного визнання гудвілу, активу або зобов'язання за угодою, яка не є об'єднанням підприємств та, на момент здійснення операції, не впливає ні на бухгалтерський прибуток, ані на оподатковуваний прибуток чи збиток;

у відношенні оподатковуваних тимчасових різниць, пов'язаних з інвестиціями в дочірні та асоційовані компанії та часток участі у спільних підприємствах, де терміни зменшення тимчасових різниць можуть контролюватися та існує ймовірність того, що тимчасова різниця не буде зменшена в осяжному майбутньому.

Відстрочені податкові активи визнаються для всіх тимчасових різниць, невикористаних податкових пільг і невикористаних податкових збитків, в тій мірі, в якій існує ймовірність, що податковий прибуток буде доступним знову відносно певної тимчасової різниці, і невикористані податкові кредити і невикористані податкові збитки можуть бути використані, за винятком:

- де відкладені податкові активи, пов'язані з відніманням тимчасових різниць, які виникають в результаті первісного визнання активу або зобов'язання в результаті транзакцій, які не є об'єднанням підприємств та, на момент здійснення операції не впливають ні на бухгалтерський прибуток, ані на оподатковуваний прибуток чи збиток;
- щодо тимчасових різниць, пов'язаних з інвестиціями в дочірні та асоційовані компанії та часток участі у спільних підприємствах, відстрочені податкові активи визнаються тільки в тій мірі, в якій існує ймовірність того, що тимчасова різниця буде відновлена в осяжному майбутньому і буде отриманий оподатковуваний прибуток, проти якого тимчасові різниці можуть бути використані.

Балансова вартість відстрочених податкових активів перевіряється на кожну звітну дату та зменшується у тій мірі, в якій більше не існує імовірність, що достатній податковий прибуток буде доступний, щоб всі або частина відстрочених податкових активів були використані.

Невизнані відстрочені податкові активи переглядаються на кожну звітну дату та визнаються в тій мірі, в якій є вірогідність того, що майбутній оподатковуваний прибуток дозволить використовувати відстрочені податкові активи що повинні бути відновлені.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання розраховуються за податковими ставкам, які, як очікується, будуть застосовуватися в році, коли активи будуть реалізовані, зобов'язання погашені,

грунтуючись на ставках оподаткування (та податковому законодавстві), які були прийняті або по суті вступили в силу на звітну дату.

Відкладений податок, що відноситься до статей, визнаних не в прибутку або збитку, також не визнається у складі прибутку або збитку. Відкладені податкові статті, визнаються в співвідношенні до основної угоди, або в складі іншого сукупного доходу або безпосередньо у складі капіталу.

Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання зачитуються один проти одного, якщо є юридично закріплене право заліку поточних податкових активів і зобов'язань, і відкладені податки відносяться до однієї і тієї ж оподатковуваної компанії та податкового органу.

Основні засоби. Основні засоби обліковуються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та / або накопичених збитків від знецінення, якщо такі є. Така вартість включає вартість заміни складових частин майна, машин і устаткування та витрати по позиках для довгострокових будівельних проектів, якщо вони відповідають критеріям визнання.

Незавершене будівництво включає в себе витрати, безпосередньо пов'язані з будівництвом нерухомості, будівель та обладнання, а також відповідні змінні і постійні накладні витрати, пов'язані з будівництвом. Знос активів, починається тоді, коли вони готові до роботи.

Подальші витрати включаються до балансової вартості активів, тільки тоді, коли існує імовірність того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з цією статтею будуть надходити до Товариства, і вартість активу можна достовірно оцінити. Всі інші витрати на ремонт і технічне обслуговування відображаються у звіті про сукупний дохід по мірі їх виникнення.

Амортизація активу починається, коли він стає придатним для використання, тобто коли місце розташування і стан активу забезпечують його використання у відповідності з намірами керівництва. Амортизація активу припиняється одночасно з припиненням його визнання. Амортизація не припиняється, коли виникає простій активів або вони видаляються з активного використання та призначені для утилізації, якщо вони вже повністю знецінилися.

Амортизація розраховується лінійним методом протягом строку корисного використання активів.

Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або коли немає майбутніх економічних вигод, які очікуються від його використання або утилізації. Будь-який прибуток або збиток від списання активу (розраховані як різниця між чистими надходженнями від вибуття та балансовою вартістю активу) включаються до звіту про прибутки і збитки в разі припинення визнання активу.

Залишкова вартість активів, термін корисного використання та методи амортизації переглядаються в кінці кожного звітного року й коригуються перспективно, якщо це необхідно.

Оренда. Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, засноване на аналізі змісту угоди на дату початку дії договору. У рамках такого аналізу потрібно встановити, чи залежить виконання договору від використання конкретного активу або активів, і чи переходить право користування активом або активами в результаті даної угоди від однієї сторони до іншої, навіть якщо це не вказується в договорі явно.

Товариство як орендар. Фінансові оренди, які передають Товариству практично всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на об'єкт лізингу, капіталізуються на початку терміну оренди за справедливою вартістю орендованого майна, або, якщо вона нижче, за поточною вартістю мінімальних орендних платежів. Орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням зобов'язання з оренди таким чином, щоб забезпечити постійну ставку відсотків на залишок зобов'язання. Фінансові витрати відображаються у складі фінансових витрат у звіті про прибутки і збитки.

Однак, якщо немає обґрунтованої впевненості в тому, що Товариство отримає право власності наприкінці строку оренди, актив амортизується протягом найменшого із строку корисного використання активу і терміну оренди.

Платежі за оперативним лізингом визнаються як витрати операційної діяльності в звіті про фінансовий результат на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Товариство як орендодавець. Договори оренди, за якими Товариство не передає практично всі ризики та вигоди від володіння активом, класифікуються як операційна оренда. Первісні прямі витрати, що мали місце в операційній оренді, додаються до балансової вартості орендованого активу і визнаються протягом терміну оренди на тих же підставах, як дохід від оренди.

Орендні платежі по операційній оренді визнаються як витрати операційної діяльності в звіті про фінансові результати у періоді, коли вони були зароблені.

Витрати за позиками. Витрати на позики, безпосередньо віднесені до придбання, будівництва або виробництва активу, який обов'язково потребує суттєвого періоду часу, щоб підготувати його до використання за призначенням або продажу, капіталізуються як частина вартості відповідних активів. Усі інші витрати за позиками відносяться на витрати в періоді їх виникнення. Витрати на позики включають виплату відсотків та інші витрати, які Товариство бере на себе у зв'язку з отриманням позикових коштів.

Нематеріальні активи. Нематеріальні активи, придбані окремо, первісно оцінюються за собівартістю. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення, якщо такі є.

Внутрішньо створені нематеріальні активи, за винятком капіталізованих витрат на розробку, не капіталізуються, і витрати відображаються у звіті про доходи в рік, в якому понесені витрати.

Корисний строк використання нематеріальних активів оцінюються як обмежений або необмежений.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом їх строку корисного використання.

Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом їх корисного економічного життя і оцінюються на предмет знецінення, коли є всі ознаки того, що нематеріальний актив може бути знецінений. Терміни амортизації та методи нарахування амортизації для нематеріальних активів з визначеним строком корисного використання переглядаються принаймні в кінці кожного звітного періоду. Зміни очікуваного строку корисного використання або очікуваного споживання майбутніх економічних вигід, утілених в активі враховуються за допомогою зміни терміну або порядку амортизації, при необхідності, і враховуються як зміни в облікових оцінках. Амортизаційні відрахування по нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання визнаються у звіті про доходи у складі витрат відповідно до функції нематеріальних активів.

Нематеріальні активи з визначеним строком корисного використання не амортизуються, проте тестуються на знецінення щорічно або індивідуально, або на рівні генеруючої одиниці. Оцінка активів з невизначеним терміном корисного використання щорічно переглядається для визначення підтвердження продовження використання активів з невизначеним термін використання. Якщо ні, то зміна терміну корисного використання від невизначеного до кінцевого робиться на перспективній основі.

Прибуток чи збиток від вибуття нематеріальних активів визначається як різниця між чистою виручкою від вибуття та балансовою вартістю та враховується в звіті про доходи в статті списання активів

Первісне визнання та подальша оцінка фінансових інструментів

Фінансові активи

Первісне визнання та оцінка

Фінансові активи, що знаходяться у сфері дії МСФЗ (IAS) 39, класифікуються відповідно як фінансові активи, переоцінюванні за справедливою вартістю через прибуток або збиток, позики та дебіторська заборгованість, інвестиції, утримувані до погашення, фінансові активи, наявні для

продажу; похідні інструменти, визначені в якості інструментів хеджування при ефективному хеджуванні. Товариство класифікує свої фінансові активи при їх первісному визнанні.

Фінансові активи, за винятком фінансових активів, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, спочатку визнаються за справедливою вартістю, збільшеною на безпосередньо пов'язані з ними витрати по угоді. Всі угоди з купівлі або продажу фінансових активів, що вимагають поставку активів в термін, установлений законодавством або правилами, прийнятими на певному ринку (торгівля на «стандартних умовах»), визнаються на дату укладення угоди, тобто на дату, коли Товариство бере на себе зобов'язання купити або продати актив.

Подальша оцінка

Подальша оцінка фінансових активів наступним чином залежить від їх класифікації

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток

Категорія «фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток» включає фінансові активи, призначені для торгівлі, і фінансові активи, віднесені при первісному визнанні в категорію переоцінюваних за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Фінансові активи класифікуються як утримувані для продажу, якщо вони придбані з метою продажу в найближчому майбутньому. Похідні інструменти, включаючи відокремлені вбудовані похідні інструменти, також класифікуються як призначені для торгівлі, за винятком випадків, коли вони визначаються як інструменти ефективного хеджування згідно МСФЗ (IAS) 39.

Фінансові активи, що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, враховуються в звіті про фінансовий стан за справедливою вартістю, а чисті зміни справедливої вартості визнаються у складі витрат по фінансуванню (негативні чисті зміни справедливої вартості) або у складі доходу від фінансування (позитивні чисті зміни справедливої вартості) в звіті про прибутки і збитки. Фінансові активи, визначені при первісному визнанні в якості переоцінених за справедливою вартістю через прибуток або збиток, відносяться до цієї категорії на дату первісного визнання та виключно при дотриманні критеріїв МСФЗ (IAS) 39.

Товариство аналізує фінансові активи, призначені для торгівлі, відмінні від похідних інструментів, на предмет доречності допущення про наявність наміру їх продажу в найближчому майбутньому. Якщо в рідкісних випадках Товариство не в змозі здійснювати торгівлю цими активами через відсутність активних ринків для них, Товариство може прийняти рішення про перекваліфікацію даних активів. Перекласифікація таких активів в категорію позик та дебіторської заборгованості, інструментів, наявних для продажу, або фінансових інструментів, утримуваних до погашення, залежить від характеру активу. Проведений аналіз не робить впливу на фінансові активи, класифіковані як активи що переоцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, в силу використання Товариством можливості обліку за справедливою вартістю, оскільки ці інструменти не можуть бути перекласифіковані після первісного визнання.

Похідні інструменти, вбудовані в основні договори, враховуються як окремі похідні інструменти та відображаються за справедливою вартістю, якщо притаманні їм економічні характеристики та ризики не є тісно пов'язаними з ризиками і характеристиками основних договорів, і ці основні договори не призначені для торгівлі і не класифікуються як переоцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Вбудовані похідні інструменти такого роду оцінюються за справедливою вартістю, а зміни їх справедливої вартості визнаються у прибутку або збитку. Перегляд порядку обліку відбувається лише у випадку змін в умовах договору, що призводять до істотної зміни грошових потоків, які потрібні були б в іншому випадку.

Позики та дебіторська заборгованість

Позики та дебіторська заборгованість являють собою непохідні фінансові активи з встановленими або обумовленими виплатами, які не котируються на активному ринку. Після первісного визнання фінансові активи такого роду оцінюються за амортизованою вартістю, визначуваною з використанням методу ефективної процентної ставки, за вирахуванням збитків від знецінення. Амортизована

вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація на основі використання ефективної процентної ставки включається до складу доходів від фінансування в звіті про прибутки або збитки. Витрати, обумовлені знеціненням, визнаються у звіті про прибутки і збитки у складі витрат по фінансуванню в разі позик і в складі інших операційних витрат у разі дебіторської заборгованості.

Інвестиції, утримувані до погашення

Непохідні фінансові активи з фіксованими або обумовленими платежами та фіксованим строком погашення класифікуються як інвестиції, утримувані до погашення, коли Товариство твердо має намір і здатна утримувати їх до строку погашення. Після первісної оцінки інвестиції, утримувані до погашення, оцінюються за амортизованою вартістю, що визначається з використанням методу ефективної процентної ставки, за вирахуванням збитків від знецінення. Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація ефективної процентної ставки включається в звіт про прибутки або збитки як дохід від фінансування. Витрати, обумовлені знеціненням, визнаються у звіті про прибутки і збитки в складі витрат по фінансуванню. Товариство не мала інвестицій, утримуваних до погашення, протягом звітного періоду, що закінчилися 31 грудня 2016 р.

Фінансові інвестиції, наявні для продажу

Наявні для продажу фінансові інвестиції включають в себе часткові та боргові цінні папери. Часткові інвестиції, класифіковані в якості наявних для продажу, - це такі інвестиції, які не були класифіковані ані як призначені для торгівлі, ні як переоцінювати за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Боргові цінні папери в даній категорії - це такі цінні папери, які Товариство має намір утримувати протягом невизначеного періоду часу і які можуть бути продані для цілей забезпечення ліквідності або у відповідь на зміну ринкових умов.

Після первісної оцінки фінансові інвестиції, наявні для продажу, оцінюються:

- за справедливою вартістю;
- за собівартістю з урахуванням часткового списання внаслідок зменшення корисності - акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, справедливую вартість яких достовірно визначити неможливо.

Товариство оцінює свої фінансові активи, наявні для продажу, на предмет справедливості допущення про можливість і наявності наміру продати їх у найближчому майбутньому. Якщо в рідкісних випадках Товариство не в змозі здійснювати торгівлю даними фінансовими активами огляду відсутності активних ринків для них і наміри керівництва щодо їх продажу в найближчому майбутньому змінилися, Товариство може прийняти рішення про перекласифікацію таких фінансових активів. Перекласифікація в категорію позик та дебіторської заборгованості дозволяється в тому випадку, якщо фінансові активи задовольняють визначенню позик та дебіторської заборгованості, і при цьому Товариство має можливість і має намір утримувати дані активи в осяжному майбутньому або до погашення. Перекласифікація в категорію інструментів, утримуваних до погашення, дозволяється тільки в тому и випадку, якщо Товариство має можливість і має намір утримувати фінансовий актив до погашення.

У випадку фінансових активів, перекласифікованих зі складу категорії «наявні для продажу», справедлива вартість на дату перекласифікації стає новою амортизується вартістю, а пов'язані з ними доходи або витрати, раніше визнані у складі капіталу, амортизуються у складі прибутку або збитку протягом строку, що залишився інвестицій з застосуванням ефективної процентної ставки. Різниця між новою оцінкою амортизованою вартості та очікуваними грошовими потоками також амортизується протягом строку, що залишився використання активу із застосуванням ефективної процентної ставки. Якщо згодом встановлюється, що актив знецінився, сума, відображена в капіталі, перекласифікує в звіт про прибутки і збитки.

Припинення визнання

Фінансовий актив (або - де застосовано - частина фінансового активу або частина групи аналогічних фінансових активів) припиняє визнаватися, якщо:

- термін дії прав на отримання грошових потоків від активу минув;

- Товариство передала свої права на отримання грошових потоків від активу або взяла на себе зобов'язання по виплаті третій стороні одержуваних грошових потоків у повному обсязі та без суттєвої затримки по «транзитному» угодою; і або (а) Товариство передала практично всі ризики та вигоди від активу, або (б) Товариство не передала, але й не зберігає за собою практично всі ризики та вигоди від активу, але передала контроль над цим активом.

Якщо Товариство передала всі свої права на отримання грошових потоків від активу, або уклала транзитну угоду, вона оцінює, чи зберегла вона ризики і вигоди, пов'язані з правом власності, і якщо так, в якому обсязі. Якщо Товариство не передала, але й не зберегла за собою практично всі ризики та вигоди від активу, а також не передала контроль над активом, новий актив визнається в тій мірі, в якій Товариство продовжує свою участь у переданому активі. У цьому випадку Товариство також визнає відповідне зобов'язання. Переданий актив та відповідне зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та зобов'язання, збережені Товариством.

Триваюча участь, яка приймає форму гарантії за переданим активом, визнається за найменшою з наступних величин: первісної балансової вартості активу або максимальною суми, виплата якої може вимагатися від Товариства.

Фінансові зобов'язання

Первісне визнання та оцінка. Фінансові зобов'язання класифікуються як фінансові зобов'язання, які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток і фінансові зобов'язання за амортизованою вартістю. Товариство визначає класифікацію своїх фінансових зобов'язань при первісному визнанні.

Всі фінансові зобов'язання первісно визнаються за справедливою вартістю, а у випадку кредитів та позик, вони обліковуються за амортизованою вартістю. Це включає в себе безпосередні витрати на проведення операції.

Фінансові зобов'язання Товариства включають торгіву та іншу кредиторську заборгованість, банківські овердрафти, кредити і позики.

Подальша оцінка. Подальша оцінка фінансових зобов'язань залежить від їх класифікації таким чином:

Фінансові зобов'язання за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Фінансові зобов'язання за справедливою вартістю через прибуток або збиток включають фінансові зобов'язання призначені для торгівлі, і фінансові зобов'язання при первісному визнанні які оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

Фінансові зобов'язання класифікуються як призначені для торгівлі, якщо вони купуються з метою продажу в найближчий час. Прибутки чи збитки за зобов'язаннями призначеними для торгівлі визнаються в звіті про прибуток.

Кредити і позики. Після первісного визнання, процентні кредити та позики оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Доходи і витрати відображаються у звіті про прибутки та збитки при припиненні визнання зобов'язань, а також за допомогою методу ефективної процентної ставки (ЕПС) з урахуванням амортизації. Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконту або премії для придбання і зборів або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація ефективної процентної ставки включається до складу фінансових витрат у звіті про прибутки.

Припинення визнання фінансового зобов'язання. Визнання фінансового зобов'язання припиняється в разі, коли зобов'язання погашене, анульоване або закінчилось. Коли існуюче фінансове зобов'язання замінюється кредитором іншим на суттєво інших умовах, або умови існуючого зобов'язання істотно змінені, такий обмін або зміна розглядаються як припинення

визнання первісного зобов'язання і є визнанням нового зобов'язання, а різниця у відповідній балансовій вартості визнається у звіті про прибутки і збитки.

Взаємозалік фінансових інструментів. Фінансові активи та фінансові зобов'язання підлягають взаємозаліку, а чиста сума відображається у звіті про фінансовий стан тоді і тільки тоді, коли існує юридичне право на взаємозалік визнаних сум, а також намір провести розрахунок на нетто-основі, або реалізувати активи і погасити зобов'язання одночасно.

Справедлива вартість фінансових інструментів. Справедлива вартість фінансових інструментів, торгівля якими здійснюється на активних ринках, на кожен звітну дату визначається виходячи з ринкових котирувань або котирувань дилерів (котирування на купівлю для довгих позицій і котирування на продаж для коротких позицій) без вирахування витрат на угоду

Запаси. Запаси оцінюються за найменшою з первісної вартості та чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації являє собою розрахункову ціну продажу в ході звичайної діяльності за вирахуванням витрат на завершення робіт і кошторисних витрат, необхідних для здійснення продажу. Вартість запасів визначена за цінами перших покупок (метод ФІФО).

Вартість запасів включає всі витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, пов'язані з доведенням запасів від їх теперішнього місця розташування до потрібного стану.

Товариство періодично аналізує запаси, щоб визначити, чи є вони пошкодженими, застарілими або такими, що не повільно використовуються або якщо їх чиста вартість реалізації знизилася, і робить облік таких запасів. Якщо така ситуація сталася, сума зменшення вартості запасів повинна бути відображена у звіті про сукупний дохід.

Аванси видані та витрати майбутніх періодів. Аванси видані обліковуються за номінальною вартістю за вирахуванням податку на додану вартість та накопичених збитків від знецінення, інші оборотні активи відображаються за номінальною вартістю за вирахуванням накопичених збитків від знецінення.

Знецінення авансів виданих визнається при наявності об'єктивних свідчень того, що поставки або повернення повної суми боргу не відбудеться в межах умов договору, в тому числі надходить інформації про істотні фінансові труднощі боржника, можливість визнання боржника банкрутом, або ймовірність реорганізації боржника, у разі відмови від доставки тощо.

Знецінення нефінансових активів. Товариство оцінює на кожен звітну дату, чи є ознаки того, що актив може бути знеціненим. Якщо існують певні ознаки, або коли потрібне щорічне тестування активу на знецінення, Товариство оцінює суму очікуваного відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу визначається як найбільша з активу або генеруючої одиниці (ГЕ) за справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж та вартості від його використання та визначається для окремого активу, якщо тільки актив не генерує грошові потоки, які в основному залежать від інших активів або груп активів. Якщо балансова вартість активу або генеруючої одиниці перевищує його суму очікуваного відшкодування, актив вважається знеціненим і списується до його очікуваного відшкодування. При оцінці цінності від використання передбачувані майбутні грошові потоки дисконтуються до їх поточної вартості з використанням ставки дисконтування до сплати податків, яка відображає поточну ринкову оцінку з тимчасової вартості грошей і ризику, властиві для даного активу. При визначенні справедливої вартості реалізації, враховуються останні ринкові угоди, якщо вони доступні. Якщо такі угоди можуть бути визначені, використовуються відповідні моделі оцінки.

Для активів, за винятком гудвілу, оцінка проводиться на кожен звітну дату, щоб визначити, що раніше визнані збитки від знецінення більше не існують або зменшилися. Якщо такі ознаки існують, Товариство оцінює вартість активу або суми очікуваного відшкодування генеруючої одиниці. Раніше визнаний збиток від знецінення відновлюється тільки у випадку, якщо відбулися зміни в припущеннях, використаних для визначення відшкодуваної вартості активу з моменту останнього визнання збитку від знецінення. Відновлення обмежене, так щоб балансова вартість активу не перевищувала його суму очікуваного відшкодування, не може перевищувати балансову вартість, яка була б визначена, за вирахуванням амортизації, якби збиток від знецінення не був визнаний для активу у попередні роки. Таке відновлення вартості визнається у звіті про прибутки якщо тільки

актив не враховується за переоціненою вартістю, у цьому випадку відновлення вартості враховується як збільшення резерву з переоцінки.

Гроші та грошові еквіваленти. Гроші та грошові еквіваленти в звіті про фінансовий стан включають гроші на рахунках в банках, короткострокові депозити зі строком погашення три місяці та менше.

Резерви із зобов'язань і платежів. Резерви визнаються, якщо Товариство має поточне зобов'язання (юридичне або конструктивне) в результаті минулих подій, існує імовірність, що буде відтік ресурсів, які втілюють економічні вигоди, буде потрібен для погашення зобов'язання, і сума зобов'язань може бути розрахована з використанням надійних оцінок. Коли Товариство очікує, що резерв буде відшкодовано, наприклад, за договором страхування, сума відшкодування визнається як окремий актив, але лише тільки в випадках, коли відшкодування в значній мірі гарантоване. Витрати, пов'язані з будь-яким резервом представлена в звіті про прибутки і збитки за вирахуванням відшкодування.

Якщо вплив вартості грошей істотний, резерви дисконтуються за поточною ставкою до оподаткування, яка відображає, коли вона застосовується, ризики, притаманні даним зобов'язанням. Якщо застосовується дисконтування, то збільшення резерву з часом визнається як фінансові витрати.

3. Суттєві бухгалтерські оцінки та судження.

Підготовка фінансової звітності Товариства вимагає від керівництва формування суджень, оцінок та припущень, що впливають на суми доходів, витрат, активів і зобов'язань, і розкриття інформації про непередбачені зобов'язання в кінці звітного періоду. Проте, невизначеність у відношенні цих припущень і оцінок може призвести до результатів, які вимагають внесення істотних коригувань у балансову вартість активів або зобов'язань, в майбутні періоди.

Основні припущення стосовно майбутніх та інших ключових джерел невизначеності оцінок на дату балансу, які мають істотний ризик виникнення щодо необхідності внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, описані нижче.

Товариство обґрунтовує свої припущення та оцінках виходячи з даних доступних при підготовці фінансової звітності. Існуючі обставини та припущення стосовно майбутніх подій можуть змінюватися у зв'язку з ринковими змінами або обставинами, що виникли поза контролем Товариства.

Знецінення нефінансових активів. Знецінення існує, коли балансова вартість активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, перевищує його відшкодовану суму, яка визначається як найбільша між справедливою вартістю за вирахуванням витрат на продаж та вартості від його використання. Справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж розраховується на основі наявних даних з обов'язкових угод купівлі-продажу при здійсненні угоди щодо аналогічних активів або на основі ринкових цін за вирахуванням додаткових витрат на утилізацію активів. Цінність використання розраховується на основі моделі дисконтованих грошових потоків. Грошові кошти які отримані з бюджету на наступні п'ять років і не включають реструктуризацію діяльності, яку Товариство ще не вчинила, або майбутніх значних інвестицій, які підвищать продуктивність активу грошової одиниці. Відновлювальна вартість найбільш чутлива до ставки дисконтування, яка використовується для моделі дисконтованих грошових потоків, а також очікуваних в майбутньому грошових потоків і темпів зростання використовуваних для цілей екстраполяції.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів. Товариство оцінює залишковий термін корисного використання об'єктів основних засобів, щонайменше, в кінці кожного фінансового року. Керівництво оцінює термін корисного використання основних засобів у відповідності з поточним технічним станом активів і очікуваним періодом, протяг якого ці активи приносять економічні вигоди Товариства. У разі якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни враховуються як зміни в облікових оцінках.

Справедлива вартість фінансових інструментів. Якщо справедлива вартість фінансових активів та фінансових зобов'язань, відображених у звіті про фінансовий стан, не може бути виведена з активних котирувань, їх справедлива вартість визначається з використанням методів оцінки, в тому

числі моделі дисконтованих грошових потоків. Вхідні дані для цих моделей взяті зі спостережуваних ринків, де це можливо. Коли це не представляється можливим, потрібен висновок щодо встановлення справедливої вартості. Судження включають облік ресурсів, таких як ризик ліквідності, кредитний ризик і волатильність. Зміни у припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів.

Податки. Існує невизначеність щодо тлумачення комплексу податкового законодавства, змін в податковому законодавстві, а також сум і термінів майбутніх оподатковуваних доходів. З урахуванням характеру та складності існуючих договірних угод, розбіжностей, що виникають між фактичними результатами і зробленими припущеннями або майбутніми змінами для таких припущень, може виникати необхідність коригувань у майбутньому даних з податку на прибуток і вже відображених витрат. Товариство встановлює положення, засновані на обґрунтованих оцінках, відносно можливих наслідків перевірок податкових органів. Кількість таких положень базується на різних факторах, таких як досвід попередніх податкових перевірок і різних тлумачень податкового законодавства по об'єкту оподаткування та відповідального податкового органу. Такі відмінності в інтерпретації можуть виникнути з цілого ряду питань, в залежності від умов, переважаючих в операційному середовищі Товариства. Товариство оцінює імовірність судового розгляду і подальшого відтоку грошових коштів у відношенні податків які вилучені, як не умовні зобов'язання які були визнані.

Відстрочені податкові активи визнаються за всіма невикористаними податковими збитками в тій мірі, в якій існує імовірність отримання оподаткованого прибутку, проти якої можуть бути використані збитки. Істотне значення має судження керівництва, необхідне для визначення суми відстрочених податкових активів, які можуть бути визнані, на підставі імовірних строків та розміру майбутнього оподаткованого прибутку, а також майбутніх стратегій податкового планування.

Судочинство. Керівництво Товариства застосовує істотні допущення при вимірювання та відображенні резервів і ризиків впливу умовних зобов'язань, пов'язаних з судочинством та іншими не врегульованими претензіями, а також інших умовних зобов'язань. Судження керівництва необхідні при оцінці імовірності успішного позову проти Товариства або визначення матеріальних зобов'язань, і у визначенні імовірної суми остаточного розрахунку або зобов'язання. Через невизначеність, властивої процесу оцінки, фактичні витрати можуть відрізнитися від первісного кошторису. Такі попередні оцінки можуть змінюватися по мірі надходження нової інформації, отриманої від власних фахівців в рамках Товариства, якщо такі є, або від третіх осіб, таких як адвокати. Перегляд таких оцінок може зробити істотний вплив на майбутні результати операційної діяльності

4. Основні засоби. не має

5. Торгівельна та інша дебіторська заборгованість

<i>В тисячах гривень</i>	31.12.2016 р.	01.01.2016 р.
Дебіторська заборгованість за товари, послуги	-	-
Аванси видані	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з податку на прибуток	-	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість, у т.ч.	-	-
- поточна дебіторська заборгованість за наданої поворотної фінансової допомогою	73	-
Разом поточна дебіторська заборгованість	73	-

9. Грошові кошти та їх еквіваленти

У тисячах гривень

31.12.2016 р. 01.01.2016 р.

Готівка	2	-
Разом грошові кошти	2	-

Станом на 31 грудня 2016 року грошові кошти були номіновані в гривні.

Всі баланси банків не є ні простроченими, ні знеціненими

10. Фінансові інвестиції не має

11. Статутний Капітал.

Назва учасника	31.12.2016 р.		01.01.2016 р.	
	частка в статутному капіталі, грн.	частка в статутному капіталі, %	частка в статутному капіталі, грн.	частка в статутному капіталі, %
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "АВАДОН-ЛТД"	7 098 300,00	99,00	-	-
ОСИКА ВІКТОРИЯ МИХАЙЛІВНА	71 700,00	1	-	-
Разом:	7 170 000,00	100,00	-	-

Станом на 31.12.2016 неоплаченого і вилученого капіталу в обліку Товариства немає.

Резервний капітал, що сформований відповідно до вимог законодавства України, склав на 31.12.2016р. - тис, грн.

12. Довгострокові зобов'язання і забезпечення не має

13. Поточна кредиторська заборгованість не має

14. Кредити і позики не має

15. Доходи за видами

У тисячах гривень	2016 р.	2015 р.
Інші доходи, у т.ч.:	-	-
Доход от бесплатно полученных оборотных активов	33	-
Разом доходи	33	-

16. Витрати за видами

У тисячах гривень	2016 р.	2015 р.
Адміністративні витрати, у т.ч.:	31	-

Витрати на оплату праці	25	-
Витрати на соціальне забезпечення	5	-
Розрахунково-касове обслуговування	1	-
Податки	-	-
Амортизаційні витрати	-	-
Інші операційні витрати :	-	-
Фінансови витрати :	-	-
Разом витрат	31	-

За звітний період Товариство отримало чистий прибуток в розмірі 2 тис. грн.

17. Податок на прибуток

Компоненти податку на прибуток / (відшкодування)

<i>В тисячах гривень України</i>	2016 р.	2015 р.
Поточний податок	2	-
Зменшення відстрочених зобов'язань	-	-
Витрати з податку на прибуток .	2	-

18. Управління фінансовими ризиками

Функція управління ризиками Товариства здійснюється у відношенні фінансових ризиків, операційних ризиків та юридичних ризиків. Фінансові ризики включають ринковий ризик (включаючи валютний ризик, процентний ризик та інші цінові ризики), кредитний ризик і ризик ліквідності. Основними цілями управління фінансовими ризиками є: спочатку визначити ліміти ризику, а потім переконатися, що схильність до ризиків залишається в цих межах. Управління операційними та юридичними ризиками має забезпечувати належне дотримання внутрішніх регламентів і процедур з метою мінімізації операційних та юридичних ризиків.

Кредитний ризик. Товариство бере на себе кредитний ризик, а саме ризик того, що одна сторона фінансового інструменту призведе до фінансових втрат іншої сторони внаслідок невиконання зобов'язання за договором. Кредитний ризик виникає в результаті продажу товарів на умовах кредиту та інших угод з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи.

Керівництво Товариства контролює рівні кредитного ризику при розгляді ризику по відношенню до контрагентів або груп контрагентів на індивідуальній основі.

Керівництво Товариства аналізує дебіторську заборгованість на предмет знецінення і стежить за простроченими залишками.

Ринковий ризик. Товариство бере на себе ринковий ризик. Ринковий ризик, пов'язаний з відкритими позиціями по: (а) іноземним валютам, (б) процентним активами й зобов'язаннями і (в) продуктам капіталу, які схильні до ризику загальних і специфічних змін на ринку. Керівництво встановлює ліміти щодо рівня ризиків, які можуть бути прийняті, які контролюються на щоденній основі. Однак використання цього підходу не дозволяє запобігти утворенню збитків, що перевищують встановлені ліміти, в разі більш істотних змін на ринку.

Чутливості до ринкових ризиків включені нижче, засновані на зміні факторів, утримуючи всі інші фактори постійними. На практиці це навряд чи відбудеться і зміни в деяких факторах можуть бути пов'язані - наприклад, зі зміною процентної ставки і зміною курсів валют.

Валютний ризик. Товариство бере на себе кредитний ризик, а саме ризик того, що одна зі сторін фінансового інструменту призведе до фінансових втрат для іншої сторони внаслідок невиконання зобов'язань за договором. Кредитний ризик виникає в результаті продажу товарів на умовах кредиту та інших угод з контрагентами, внаслідок яких виникають фінансові активи. Товариство працює у межах України, і відповідно, не має схильності до валютних ризиків.

Ризик зміни процентних ставок. Доходи Товариства та операційні потоки грошових коштів не залежать від зміни ринкових процентних ставок, тому що довгострокові кредити і позики видаються за фіксованими ставками.

Товариство не має формальних політик і процедур з управління ризиками процентної ставки, на думку керівництва, такий ризик є незначним для Товариства.

Ризик ліквідності. Ризик ліквідності являє собою ризик того, що терміни погашення активів та зобов'язань не збігаються. Розбіжність даних позицій потенційно підвищує прибутковість, але може також збільшити ризик виникнення збитків. Товариство має процедури з метою мінімізації таких втрат, а саме, таких як підтримка достатньої кількості грошових коштів та інших високоліквідних активів,

Керівництво Товариства аналізує старіння її активів і погашення своїх зобов'язань і планує свою ліквідність залежно від очікуваного погашення різних інструментів. У разі недостатньої або надлишкової ліквідності Товариство реалізує переміщення ресурсів і коштів для досягнення оптимального фінансування потреб бізнесу.

Товариство прагне підтримувати стійку базу фінансування. Товариство інвестує кошти в ліквідні активи, для того, щоб мати можливість швидко і без утруднень виконати непередбачені вимоги щодо ліквідності. Портфель ліквідності Товариства включає грошові кошти та фінансові інвестиції для продажу.

Позиція ліквідності контролюється і регулярно проводиться стрес-тестування з ліквідності при різних сценаріях, що охоплюють стандартні та більш несприятливі ринкові умови та виконуються керівництвом Товариства для додаткової інформації щодо джерел фінансування отриманих після 31 грудня 2013 року.

19. Звіт про рух грошових коштів.

Звіт грошових коштів за 2016 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність призвела до прибутку грошових коштів в розмірі 2 тис. грн..

Інвестиційна діяльність представлена реалізацією/придбанням фінансових інвестицій. Інвестиційна діяльність привела до прибутку грошових коштів в розмірі 7 100 тис. грн.

Фінансова діяльність відсутня

За підсумками діяльності Товариства за звітний 2016 рік чистий рух грошових коштів в розмірі склав - 2 тис. грн

20. Пов'язані особи та винагорода основному управлінському персоналу.

Операції з пов'язаними особами.

У 2016 році Товариство не здійснювало операцій з пов'язаними сторонами. Балансова оцінка активів та зобов'язань в операціях з пов'язаними сторонами здійснюється по загальним правилам згідно МСБЗ 24.

Винагорода управлінському персоналу.

Винагорода, що виплачується вищому керівництву Товариства, та включає в себе виплати, визначені умовами трудових договорів у зв'язку з виконанням ними своїх посадових обов'язків, протягом 2016 року склала 25 тис. грн.

21. Події після дати балансу

Події після дати балансу, які могли б вплинути на фінансовий стан, результати діяльності та рух коштів Товариства, та які відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності Товариство повинні було розкрити, не відбувалися

Директор _____ **/В.А. НІКОЛАЄВ /**

Головний бухгалтер _____ **/ О. С. Ларіна /**